

zegen in een bijbeltekst nariiep, terwijl de schoolkinderen hun lied om mijn graf zongen.'

De drie makkers zaten bijeen in de oude taveerne, die tegen de wallen was aangebouwd, en hun stem moesten zij verheffen, om zich verstaanbaar te maken, daar de Spanjaard zijn falkonetten en veldslangen tegen de veste deed blaffen. Uit de kroezen stonk hun een vuil, groen vocht tege moet, dat de waard ze met een grijnslach als opperbest Delftsch voorgezet had, en op de tinnen borden lagen de resten van een kelderrat. Buiten hoorden zij de schildwachten elkander toeroepen en vloeken; het snerpen van een ratel gaf een waarschuwend sein, dat er een vracht pestlijken voorbij zou worden gereden. Dan stampten paardenhoeven op den hard bevroren bodem, en de wielen kraakten van een al te zwaar beladen kar. 'Ik zou met minder nog tevreden wezen,' zuchtte de brouwer, wien de huid in plooiën om het vermagerde aangezicht hing, 'als ze mij maar in mijn schoone doodshemd kleeden, dat ik in mijn palissanderhouten kast bewaar, mij de handen op de borst tezamenvouwen, nadat de evangeliën als peluw onder mijn hoofd zijn gelegd.'

'Neen,' riep de bruine jagermeester, die binnen de belegerde stad zat opgesloten als een wilde vogel in zijn kooi, 'wanneer ik mijn laatsten slaap moet beginnen, laat het dan in het bosch zijn, in zoo'n diepe greppel, die het najaar met verdorde blaren vult, en waarboven in den zomer de roos en het geiteblad bloeien, en dat dan een roodborst op de rank van een braamstuik mij de eeuwigheid binnen mag jubelen.'

Maar eer hierop een antwoord kon volgen, sprong het kruithuis in de lucht. Het Oosterbolwerk stortte ineen, en het brok van de wallen, dat omzonk, sleepte de gammele taveerne mee in zijn val, zoodat de stadschrijver onder het puin werd bedolven, de brouwer, als lijkkleed, met pannen en daksparren werd bedekt, en de jagermeester door een ijzeren kogel op het hart werd geslagen.

Ach, want wat tellen de wenschen van een paar armzalige stervelingen, als onder het gedaver der voorhamers aan een nieuwe wereld gesmeed wordt, terwijl de oude in een stofwol van mortel omver wordt gehaald.